

KOMT WEL WEER GOED, SCHATJE

(There goes the bride/ Come back to my place)

Komedie in twee bedrijven

door

RAY COONEY EN JOHN CHAPMAN

vertaling en bewerking

Jan Tol

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOMT WEL WEER GOED, SCHATJE - THERE GOES THE BRIDE/COME BACK TO MY PLACE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY EN JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

- Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
- U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
- U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Timo Oosterhuizen, reclameadviseur, ± 45-50 jaar

Adele Oosterhuizen, vrouw van Timo, ± 40-45 jaar

Judy Oosterhuizen, hun dochter, ± 20-25 jaar

Dokter Bernard Dribbelaar, vader van Adele, ± 65-70 jaar

Daphne Dribbelaar, moeder van Adele, ± 60-65 jaar

Guus de Korte, zakenpartner van Timo, ± 45-50 jaar

Bonnie, “droommeisje uit de jaren ‘80”, ± 25 jaar.

George La Cock, aanstaande schoonvader van Judy, ± 55 jaar.

(leeftijden zijn aan te passen, mits deze overeenkomen met de leeftijd van Judy)

Tijd van handeling: Heden

Eerste bedrijf: 11 uur op een stralende zonnige dag

Tweede bedrijf: Direct volgend op het Eerste bedrijf

Plaats van handeling: De suite van de familie Oosterhuizen op de 1^e verdieping van hun appartement in Amsterdam.

DECOR:

Het spel vindt plaats in de suite van de familie Oosterhuizen op de 1^e verdieping van hun appartement in Amsterdam. De suite is modern en smaakvol ingericht. In het midden van de achterzijde van het decor zit een enkele of dubbele deur, waarachter zich de hal bevindt. Deze deur gaat vanuit de hal naar de suite open. Aan de linker voorzijde van het decor zit de deur naar de eetkamer en tussen deze deur en de achterwand zitten twee openslaande deuren, die uitkomen op een balkon. Nog zichtbaar is het hekje van het balkon en zien we (indien mogelijk) een blauwe lucht en de top van een partytent. Aan de rechterwand zit in het midden de deur naar de studeerkamer. Links naast de haldeur staat een kleine tafel tegen de muur. Tevens staan er links en rechts van de hal twee (lage) pilaren waarop een borstbeeld of een vaas met bloemen. In de hoek linksachter staat een staande schemerlamp. Rechts van de haldeur staat vooraan een ruime zitbank en daarnaast tafeltje met een telefoon. Links van de bank staat een of twee leunstoelen. Tussen de studeerkamerdeur en de achterwand staat een kast met daarin enige drankflessen en drinkglazen en een naaimandje. Verdere aankleding van het meubilair is vrij van keuze en afhankelijk van hoe groot het toneel is. Zorg er in ieder geval voor dat er (zeker links) genoeg ruimte is om te kunnen lopen en dansen en dat de gehele haldeur goed zichtbaar is.

EERSTE BEDRIJF

Op het moment dat de gordijnen opengaan is het toneel nog leeg. Na even horen we de stemmen van Adele en Judy.

ADELE (*achter*): Wat zou ik graag zien, dat de mensen alles op hun plaats laat liggen.

JUDY (*achter*): Oh, Mams! (*Adele Oosterhuizen komt op in een lange ochtendjas samen met haar dochter Judy via de haldeur. Judy draagt een bruidsjurk, die aan de achterzijde nog niet geheel vast zit. In haar haar zitten grote paarse of roze krulspelden.*)

ADELE: Waar is toch mijn naaimandje gebleven? (*ze kijkt in het rond*)

JUDY: Waarschijnlijk bij Oma. Doe nou toch eens rustig. Die auto's komen nog lang niet, hoor.

ADELE: Eerlijk waar, dit is de meest verschrikkelijke ochtend van mijn leven, Judy.

JUDY: Het is alleen maar de achterkant van mijn jurk waarvan je nog iets moet vastzetten.

ADELE: Daar gaat het niet om. Het gaat er om wat je mij vertelde in de slaapkamer, waar ik overstuur van ben.

JUDY: Je bedoelt dat Nicolaas en ik met elkaar naar bed zijn geweest?

ADELE: Ja!

JUDY: Nou ja, waarom vroeg je het dan?

ADELE: Omdat ik hoopte dat je zou zeggen, dat dat niet was gebeurd.

JUDY: Wat maakt dat nou uit?

ADELE: Omdat er dan vannacht niet veel overblijft van enige mysterie.

JUDY: Oh, dat! Nou, ik geniet meer van een goede thriller, dan van dat zweverige gedoe.

ADELE: Kijk eens in het kastje daar. (*blijft zelf ook in de kamer naar haar naaimandje zoeken, maar in de andere kast*) Maar wat je ook doet, stel je vader alsjeblieft niet teleur. Voor hem ben je nog steeds zijn kleine meisje.

JUDY (*zoekend in kastje*): Arme ouwe paps!

ADELE: Als hij toch wist dat je geen....nou ja, dat wat jij en Nicolaas samen hadden....Ik denk dat hij ter plekke een attaque kreeg. Hij heeft momenteel meer dan genoeg aan zijn hoofd, met problemen op de zaak, zijn gewicht en zijn hartkloppingen. Licht het daar?

JUDY: Ben bang van niet. (*kijkt op, lachend*) Je gaat me toch niet vertellen, dat jij en paps nooit eens lekker met elkaar gevrijd hebben voordat jullie gingen trouwen?

ADELE: Ja, dat wel. Maar niet meer dan dat. Je vader had zeer duidelijke opvattingen over seks voor het huwelijk. *(doet kastdeurtje open)* Hij zei dat het hetzelfde was als rijden op een fiets.

JUDY *(danst in het rond)*: Geen wonder dat jullie problemen hadden.

ADELE *(opgelucht)*: Ik heb het. *(haalt het naaimandje uit de kast)*

JUDY: Ga door, wat bedoelde hij daarmee?

ADELE: Ja, dat ben ik vergeten. *(loopt naar Judy toe)* Ik denk dat het zoiets was, als dat je niet eerder mocht oefenen op een fiets, voordat je definitief een eigen fiets had.

JUDY: Nou, vertel papsie dan maar, dat Nicolaas en ik al flink geoefend hebben. Dus hij zal er vannacht heus niet vanaf vallen.

ADELE: Kom nu maar op, laten we je jurk proberen af te krijgen. Weet jij of hij al terug is? *(Adele trekt Judy's jurk iets strakker aan)*

JUDY: Paps? Nee, ik heb hem niet gezien.

ADELE: Hij is al uren geleden weggegaan om de corsages op te halen. Dat is hier net om de hoek.

JUDY: Maak je geen zorgen.

ADELE: Typisch iets voor je vader. Laat het allemaal maar aan mij over, zei hij. Ik laat mijn secretaresse wel alles bestellen. Ik laat een gedeelte van de corsages hier brengen en de andere naar de bruidsmisjes en de La Cocks.

JUDY: Hij is het gewoon vergeten.

ADELE: Als ik er tijdens het ontbijt niet over was begonnen, hadden we nog bloemen van het kerkhof moeten stelen.

JUDY: Hij werkt veel te hard. In die reclamewereld wordt daar iedereen op den duur stapelgek van.

ADELE: Hij is de laatste tijd zo afwezig. Het zal me niets verwonderen, als hij naar kantoor is gegaan in plaats van naar de bloemist.

JUDY: Ik word er ook niet goed van. Moeten trouwen in de kerk, een koor, vier honderd gasten, een gigantisch grote partytent in de tuin, het Amstelhotel die de catering doet. Als het aan Nicolaas en mij had gelegen, waren we gewoon aan het loket getrouwd.

ADELE *(doet een draad in de naald)*: Als je vader had geweten wat jullie hebben uitgespookt, had hij je op een onbewoond eiland laten trouwen. *(Dokter Bernard Dribbelaar komt vanuit de hal op. Hij draagt een overhemd, vest, broek en schoenen en heeft problemen met zijn vlinderstrik en het bovenste knoopje van zijn overhemd. Zijn strik zit echter achter in zijn nek. Hij is soms wat traag van begrip en een beetje doof)*

BERNARD: Kan iemand mij even helpen?

JUDY: Een ogenblikje, opa.

BERNARD: Nee, ik zoek geen ogenblikje. Ik kan mijn vlinderstrik niet

vinden en het bovenste knoopje van mijn overhemd krijg ik niet dicht.

ADELE (*kijkt om Judy heen terwijl ze doorgaat met naaien*): Kun je niet zien dat we druk bezig zijn?

BERNARD: Ik had je helemaal nog niet gezien.

ADELE: Ik help je zo wel. Je geeft een vermogen uit aan zo'n trouwjurk en de haakjes en oogjes vallen er zo maar af.

BERNARD: Oh...Nou, ik vind hem prachtig, hoor. Je ziet eruit als een filmster, Judy. (*gaat op linker stoel zitten*)

JUDY: Dank u, Opa.

BERNARD: Die Roger is maar een bofkont met jou, hoor.

JUDY: Nicolaas.

BERNARD: Oh ja, dat is zo. (*kijkt naar haar kapsel*) Ik weet niet wat de pastoor van die rare dingen in je haar gaat zeggen, hoor.

JUDY (*giechelt*): Opa!

ADELE: Laat je opa maar. Hij snapt er niets van. (*tot Bernard*) Is Timo nog steeds niet terug met de corsages?

BERNARD: Welke corsages?

ADELE: Voor ons, de bruidsmeisjes en de corsages voor de gasten. Als we door Timo te laat komen, dan....

JUDY: Hij komt niet te laat. Ben je klaar?

ADELE: Nee liefje. Blijf staan.

BERNARD: Wacht eens, heeft iemand Timo vanmorgen gezien?

ADELE: Dat heb ik net aan jou gevraagd!

BERNARD: Ik denk het niet hoor.

ADELE: Natuurlijk wel. Ik zei: "Is Timo nog steeds niet terug met de corsages?" Weet je het nu weer?

BERNARD: Nou, sorry dan. Ik had Timo willen vragen naar mijn zwarte sokken.

ADELE: Wat is er dan mis mee? (*Bernard trekt zijn broekspijpen op en laat zien dat hij geen sokken aan heeft*) Je draagt helemaal geen sokken, pa!

BERNARD: Dat weet ik. Daphne heeft ze vergeten in te pakken. Timo zei dat hij er een paar onderweg voor mij zou kopen.

JUDY: Daar had u pa vanmorgen niet mee lastig moeten vallen.

BERNARD: Ik zal nooit vergeten dat ik getuige was bij het huwelijk van Jack van Schagen. Nee, wacht even.... heette hij nu zo of kwam hij uit Schagen?

ADELE: Vader! Kan moeder je niet helpen?

BERNARD: Nee, ik geloof niet dat zij hem ooit ontmoet heeft.

JUDY: Met je vlinderstrik en het knoopje.

BERNARD: Nee. Daphne heeft net zulke grote problemen als ik. Ze

probeert in haar harnas te komen.

JUDY: Hebt u vannacht wel goed geslapen?

BERNARD: Oh ja, dank je. Ik slaap altijd goed in een vreemd bed. Heb ik altijd gedaan. (*grinnikt*) Alleen je oma vertrouwde dat nooit zo erg. Ze zal weer blij zijn als ze weer naar huis kan. Meer dan een paar nachten van huis is teveel voor haar. (*Adele is klaar met de jurk van Judy*)

ADELE: Alsjeblieft. (*tegen Judy*) Schiet nu op liefje en spuit niet te veel lak op je haar.

JUDY: Nee, mam.

ADELE: Ik kom je straks wel helpen met je sluier.

JUDY: Is goed.

ADELE: En als ik jou was, zou ik wat van die mascara van je gezicht halen. Als je gaat huilen loopt het uit.

JUDY: Oh, mammie! Ik ga heus niet huilen, hoor.

ADELE: Natuurlijk ga je dat, liefje. We gaan allemaal huilen.

BERNARD: Echt wel. Je moet de tradities op die gebeurtenissen hoog houden. Huilen op bruiloften, lachen op begrafenissen. Heb je nog iets kunnen lenen uit de familieschat?

JUDY: Ja, ik kreeg die mooie broche, die mammie ook op haar huwelijksdag droeg.

BERNARD: Dus je bent er helemaal klaar voor als Harry jou tot zijn vrouw neemt in de kerk.

JUDY: Nicolaas, Opa!

BERNARD: Nooit van gehoord. Of bedoel je de Sint Nicolaaskerk?

JUDY: Ik word niet goed van u, Opa! (*Judy af*)

ADELE: Nou, kom op, pa. Wat is het probleem?

BERNARD: Het knoopje wil niet dicht. Het overhemd zit veel te krap. (*staat op*)

ADELE: Je moet het overhemd niet de schuld geven. Probeer liever eens wat af te vallen. En let eens op! Het strikje zit achter in je nek, man! (*terwijl Adele het knoopje vast maakt, gaat de telefoon*) Wil jij hem even oppakken? (*als Bernard de telefoon oppakt, pakt Adele het naaimandje*)

BERNARD (*in de telefoon*): Hallo.....Meneer Oosterhuizen? Nee, ik ben bang dat hij er niet is, kan ik u helpen?... Nee, dat klopt, hij is vandaag niet op kantoor, zijn dochter trouwt vandaag.

ADELE: Wie is het?

BERNARD (*tegen Adele*): Het is een zakengesprek voor Timo.

ADELE: Vraag of ze hem morgen op kantoor willen bellen.

BERNARD (*in de telefoon*): Wilt u morgen het kantoor even bel-len?

ADELE: En zijn naam?

BERNARD (*in de telefoon*): En zijn naam is Timo Oosterhuizen.

ADELE: Nee.... *zijn* naam.

BERNARD (*tegen Adele*): Oh ja, natuurlijk. (*in de telefoon*) Met wie spreek ik?.....Ah, juist. (*tegen Adele*) Het is een of andere Keizer over bh's of zoiets.

ADELE: Wie?

BERNARD: Dat zei hij toch.... Keizer van...Ik kan het maar beter nog even navragen hè? (*in de telefoon*) Kunt u uw naam alstublieft nog een keer herhalen? (*tegen Adele*) Het is meneer Keizer van de firma Honkelaar bh's. (*Adele neemt de telefoon over, duwt Bernard een naald met draad in zijn hand en duwt hem dan opzij. Tijdens het telefoongesprek probeert Bernard de naald in zijn boordje te steken en prikt zich daarbij, stil spel van hem*)

ADELE: Hallo meneer Keizer, u spreekt met mevrouw Oosterhuizen. Ik zal mijn man zeggen dat u gebeld hebt... Ja ik weet dat het belangrijk is. Timo werkt dag en nacht aan die campagne..... Nu het zal in ieder geval tot morgen moeten wachten... Ja natuurlijk, tijd is geld, dat snap ik ook wel. Maar vandaag trouwt onze dochter en ik zie niet in dat met vier en twintig uur vertra-ging uw firma in elkaar stort.... eh, sorry, failliet gaat..... Ja, goed, ik zorg er voor dat hij u tussendoor zal bellen. Maar er is een hele grote kans dat u op de achtergrond een pastoor hoort galmen. (*ze legt de hoorn neer*) Om gek van te worden! Het is in de reclamewereld altijd een kwestie van leven of dood.

BERNARD (*droog*): Oh ja? Nou, als huisarts heb ik nooit met zulke kwesties te maken gehad. Wat ga je doen nu Judy de deur uit gaat?

ADELE: Met pensioen.

BERNARD: Met pensioen?

ADELE: Ja, gracieus natuurlijk. Ik begin met een paar heerlijke weken in bed.

BERNARD: En Timo?

ADELE: Timo?

BERNARD: Die knaap, die je iedere maand je huishoudgeld geeft.

ADELE: Dat Judy weggaat, maakt voor hem geen enkel verschil. Hij gaat helemaal op in zijn werk.

BERNARD: Een schande is het.

ADELE: Het zal zeker een week duren voordat hij door heeft dat Judy er niet meer is. Dan lig ik in bed en kan hij voor ons ontbijt zorgen.

DAPHNE (*achter*): Bernard! Waar ben je?

ADELE: Hij is hier, moeder. (*Daphne Dribbelaar komt binnen. Ze straalt gezag uit en deelt haar commando's uit aan wie dan ook. Ze draagt een fraaie ochtendjas en haar haar is prachtig gekapt,*

waarover ze een chique sjaaltje draagt)

DAPHNE: Oh, Bernard! Waar hang je toch de hele tijd uit?!

ADELE: We hebben het knoopje van zijn overhemd vastgezet en zijn vlinderstrikje gefatsoeneerd, moeder. Alles zit nu goed.

DAPHNE (*tegen Bernard*): Was dat zo belangrijk? Je werd verwacht om mij te helpen.

BERNARD: Waarmee?

DAPHNE (*fluistert dringend*): Met mijn step-in.

BERNARD: Waar moet ik in stappen?

DAPHNE: Oh! Met mijn step-in, man. (*fluisterend*) Mijn korset.

BERNARD (*grinnikend tegen Adele*): Oh Adele, als je straks een enorme knal in de kerk hoort, dan is het of mijn knoopje die los schiet of je moeders step-in korset.

DAPHNE: Bernard! (*tegen Adele*) Heb je misschien een speld voor mij, Adele? Ik heb er een nodig voor mijn corsage.

ADELE: Een speld? We hebben nog steeds geen corsages.

DAPHNE: Is Timo dan nog niet terug?

ADELE: Die komt wel, maak je maar geen zorgen.

DAPHNE: Adele toch! Kom Bernard, schiet op. We moeten op tijd bij Petrus en Paulus zijn.

BERNARD: Bij wie?

DAPHNE: De kerk. (*Bernard voelt nu aan zijn nek*)

BERNARD: Ik denk dat mijn knoopje weer is losgeschoten.

DAPHNE: Vergeet dat knoopje maar. Je zou eigenlijk een halsband om je nek moeten hebben. (*tegen Adele*) Ik heb je nog zo gezegd dat je Timo vanmorgen niet weg moest laten gaan. Door hem komen we nu allemaal te laat en hij zeker.

ADELE: Nee, dat zal hij niet. Doe je kin omhoog, pa.

DAPHNE: Ik wed er om dat de La Cocks daar op tijd zullen zijn en die komen helemaal uit Sydney.

BERNARD: Sidney? Wie is dat?

DAPHNE: Ik heb het over de bruidegom zijn ouders uit Australië, man! (*dan tegen Adele*) Heb jij al met ze gesproken, sinds ze zijn gearriveerd?

ADELE: Nog niet. Ze zijn gisteravond heel laat aangekomen. Timo heeft een kamer voor hen in het Hampshirehotel geregeld.

DAPHNE: Oh ja? Laten we dan maar hopen dat hij dat beter heeft gedaan dan het bestellen van de corsages.

BERNARD: Voorzichtig, Adele! Je hoeft alleen dat knoopje vast te maken, niet mijn keel dicht te knijpen.

ADELE: Sorry.

DAPHNE: Stel je toch niet zo aan, Bernard. (*tegen Adele*) Je had wel

even contact op kunnen nemen met mevrouw La Cock.

ADELE (*Adele heeft Bernards knoopje vastgemaakt en loopt naar Daphne*): Waarover?

DAPHNE: Wat zij van plan is aan te trekken. We willen toch zeker niet dat zij hetzelfde draagt als ik.

ADELE: Het is nogal moeilijk dat te vragen aan iemand die je amper kent en die aan de andere kant van de wereld leeft.

DAPHNE: Ik hoop maar dat zij niet dezelfde kleur draagt als ik, dat is alles wat ik wil weten.

ADELE: Luister moeder, er moesten veel belangrijkere dingen geregeld worden, het koor, de muziek, de receptie en vier honderd gasten.

BERNARD: Wat jij en Timo nodig hebben is een vakantie, naar een of andere romantische plek. Een soort van tweede huwelijksreis.

ADELE: Ik denk dat onze romantische dagen al lang voorbij zijn.

BERNARD: Kom, dat kan niet.

ADELE: We zijn al meer dan twintig jaar getrouwd.

BERNARD: Je moeder en ik zijn al meer dan veertig jaar getrouwd, maar we zijn....

DAPHNE (*snel*): Bernard! (*helpt hem met het indoen van de manchetknopen, enzovoort*)

BERNARD: Het spijt me, schat. (*tegen Adele*) Hoe dan ook, dat is wat wij hebben gedaan toen jij getrouwd bent, nietwaar Daphne?

DAPHNE: Ja, lieverd.

BERNARD: Ik heb een vervanger de praktijk laten doen. Aardige kerel, dokter eh.... dokter en nog iets, hij had een snor en een grote bos donker haar...of was dat nou zijn vrouw?

DAPHNE: Ahhhh! Dokter Jacobs was een man, sufferd!

BERNARD: Zou best kunnen. Hoe dan ook, jij was getrouwd en je moeder en ik stortten ons in een tweede huwelijksreis. Twee fantastische weken in Monte Carlo, zwemmen, zeilen en gokken...weg van alle beslommeringen.

DAPHNE: Je haalt je vakanties door elkaar. Toen Adele getrouwd is, hebben we een cruise naar de Canarische eilanden gemaakt.

BERNARD: Deden we dat?

DAPHNE: Ja. Ik was niet eens met je mee naar de Monte Carlo vakantie. Je bent alleen geweest.

BERNARD (*vergenoegd grijnzend*): Geen wonder dat ik me daar zo vermaakt heb!

DAPHNE: Oooh! (*de telefoon gaat*)

BERNARD (*tegen Adele*): Wil je dat ik hem oppak?

ADELE: Nee. Neem hem mee, moeder.

DAPHNE: Sleur hem mee, zal je bedoelen! *(Daphne gaat samen met Bernard af. Adele neemt de telefoon op)*

ADELE *(in de telefoon):* Hallo?... Nee, hij is niet thuis, kunt u hem morgen even op kantoor bellen... Oh, neem me niet kwalijk meneer La Cock. Welkom in Amsterdam. Hoe maakt u het? Hebben we geen geweldige dag uitgezocht. Ik weet zeker dat Nicolaas net zo nerveus is als onze Judy. Het is zo'n lieve jongen, we zijn allemaal dol op hem en hij heeft ons al zoveel over u en mevrouw La Cock verteld. Hoe is de reis naar Amsterdam verlopen... Verdomd wat? Verschrikkelijk. Maar ja, wie gaat er nu ook in Australië wonen. *(lacht, dan plotseling ernstig)*.... Niets, werkelijk niets, ik weet zeker dat het een prachtig land is om te wonen, maar nu zit u hoog en droog in het Hampshirehotel.... Oh, bent u niet in het Hampshirehotel?... Maar ik dacht dat Timo u geboekt had voor.... Oh, het spijt me verschrikkelijk. Maar waar zit u dan nu?... Oh, nou ja....Lutjebroek heeft ook veel mooie plekjes....Niet waar u bent? *(Timo komt opgewonden en buiten adem binnenstormen. Hij draagt een net, maar eenvoudig kostuum. Onder zijn ene arm draagt hij een grote doos met corsages en onder de andere arm een levensgrote reclamepop. (een complete foto van het "droommeisje Bonnie uit de jaren '80", welke op een stuk karton of triplex is geplakt en daarna uitgezaagd of geknipt. Zij ziet er sexy gekleed uit. Opmerking: Voor een prijs van rond de €75,00 (in 2017) ook kant en klaar te bestellen bij verschillende zaken)*

TIMO: Hallo, schatje. Sorry dat ik laat ben. Weet je, ik moest nog even naar kantoor. Ik had een fantastisch idee en daarom heb ik dit ding laten maken.

ADELE: Ssst! Het is meneer La Cock.

TIMO: Oh. Lieve help. Laat mij maar even. Houd jij dit even vast.... Ja en dat. Dank je. *(hij duwt Adele de corsages en de reclamepop in haar handen en neemt de telefoon aan)* Luister, ik zie toch van het idee af om dat meisje zonder bh te laten showen. En ik zal u vertellen waarom.

ADELE *(probeert zijn aandacht te trekken):* Lieverd, dat is meneer Keizer niet.

TIMO *(gaat door):* Kijk, het kan best in de bladen hoor, maar blote borsten showen op de televisie als reclame voor uw zaak, dat kan toch niet.

ADELE: Het is meneer La Cock!

TIMO: De hoofdzaak is toch dat we de aandacht op uw bh's vestigen en niet op die dingen die er in zitten? Dus stel ik voordat we de stijl uit de jaren '80 gaan gebruiken.

ADELE: Timo, het is meneer La Cock!

TIMO (*tegen Adele*): Dat weet ik. De directeur van Honkelaar bh's.

ADELE: Nee, de vader van de bruidegom uit Sidney, Australië.

TIMO (*schrikt*): Oh, mijn God. (*dan opgewekt in de telefoon*) Sorry, ouwe jongen. Foutje! (*Adele begint de corsages uit te pakken. Timo in de telefoon*) Zeg eens, wat kan ik op deze mooie dag voor u betekenen, meneer La Cock?..... Corsages? Die zijn in het Hampshirehotel..... U niet?....Waar bent u dan wel?.....In welk ho-tel?... Waar?... Hoe bent u daar terechtgekomen?...Oei, een vervelend misverstandje. U zal wel denken dat de schoonvader van uw zoon een halve gare is. (*grinnikt*) .....Oh.... Goed idee, ik zal ze met een taxi naar de kerk sturen. Maakt u zich maar geen zorgen. Het komt allemaal dik voor elkaar. (*legt de hoorn neer*) Dat snap ik nou niet, hè. Sommige mensen werken zich altijd in de problemen.

ADELE: Trek het je niet aan schat, zo belangrijk is het nu ook weer niet.

TIMO (*wijst naar de telefoon*): Dat vergeeft hij ons nooit. Komt helemaal uit dat stomme Australië naar hier om het societyhuwelijk van zijn zoon mee te maken en dank zij mij komt hij in een of ander Boer-inn zorghotel in Lutjebroek terecht.

ADELE: Neem een borrel en kalmeer wat.

TIMO: Ja.... Nee, beter van niet. Het is tijd voor mijn pillen. (*haalt een potje uit zijn zak, neemt er een pil uit en gaat op een van de leunstoelen zitten, Adele pakt een glas water van het kastje*)

ADELE: Welke neem je? De oppeppers of de afremmers?

TIMO: Ik denk dat dit de kalmhouders zijn.

ADELE: Probeer een beetje te ontspannen, schat. (*geeft glas water aan Timo, gaat achter hem staan en masseert zijn schouders*)

TIMO: Ontspannen, met al dit gedoe? (*tegen Adele*) Weet je wat die stomme vent van de catering heeft gedaan?

ADELE: Ik snap niet dat je je zo door hem laat opjagen.

TIMO: Ik vroeg nog speciaal naar die lekkere goedkope Deense kaviaar en wat heeft meneer gedaan? Brengt hij twee vaten van dat dure Russische spul.

ADELE: Pa heeft gelijk, wij zijn aan een heerlijk lange vakantie toe.

TIMO: Als ik alle rekeningen van deze bruiloft heb betaald, blijft er misschien net genoeg over om een dagje naar Volendam te kunnen gaan.

ADELE: We kunnen gerust ergens een paar weken naar toe gaan.

TIMO: Oh, schatje. Als ik er tijd voor zou kunnen vinden zou dat heerlijk zijn. (*drinkt water*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto